

01_OPGROEIEN BIJ DE MOLEN	
Aantal minuten	6
Aantal sprekers:	2
Taal:	Nederlands

- SPI: In Zeeland op Walcheren, om precies te zijn in het plaatsje Biggekerke, staat een korenmolen die al sinds de oprichting in 1712 in gebruik is. Al ruim drie eeuwen lang gaat er hier geen week voorbij zonder dat de molenaar aan het werk is. En sinds 1852 luistert die molenaar altijd naar de naam Brassier. De molen van Biggekerke, beter bekend als Brassier's Korenmolen. Vandaag de dag, in 2021, is Sjaak Brassier de molenaar. De zevende generatie in dit ambachtelijke familiebedrijf. En in de serie moleniconen praat ik met hem.
- SPI: Dag meneer Brassier, of mag ik Sjaak zeggen?
- SP2: Je mag Sjaak zeggen.
- SPI: Je vader was hier molenaar, net als je grootvader. Dat betekent dat je bent opgegroeid met deze molen, in deze molen. Hoe was die jeugd?
- SP2: Nou ja, die jeugd was op zich normaal, net als bij een ander kind volgens mij. Het was een onbezorgde jeugd eigenlijk. Wij hadden, ja, een eigen bedrijfje. Het was niet zo dat de bomen tot in de hemel groeiden, maar we konden er goed van leven. En ja, je woont hier vrij en blij op het platteland natuurlijk. Toen ik klein was, ja, dan denk je dat die molen heel groot is. Dat kan ik me nog wel goed herinneren als klein mannetje. Als je er dan langs liep dan leek de molen enorm groot. Maar die molen is eigenlijk helemaal zo groot niet, want het is maar een betrekkelijk kleine grondzeiler. Dus hoe ouder je wordt dan zie je ook wel in dat dat met die grootte van die molen wel meeviel. Nou ja, ik heb hier op Biggekerke de lagere school gedaan. Ik ben hier geboren en opgegroeid. Mijn vader en moeder die woonden eigenlijk in de knechtwoning, de woning die voor de, indertijd legendarische knecht Laas Romijn gebouwd is. En mijn opa en oma die woonden hier toen nog in het molenhuis. En ja, toen ik achttien, negentien jaar was toen is mijn opa overleden en zijn wij naar hier toe verhuisd.
- SPI: Ja. Was je meteen al gek van molens als kind?
- SP2: Nou dat viel op zich wel mee, dat is eigenlijk best wel op, latere leeftijd wil ik niet zeggen, maar voor mijn vijftiende jaar had ik eigenlijk niet zo gek veel interesse erin. Wij hadden van oudsher natuurlijk, dat kwam via het boerengemaal van vroeger, het loongemaal van de boeren, hadden wij ook fouragehandel. En dat betekende dus doorverkoop van zakken veevoer naar de plaatselijke boeren hier op het dorp die vee hadden. En dat vond ik eigenlijk veel leuker, met die auto mee rondbrengen bij die boeren overal, en ook wel naar de bakkers dan natuurlijk. Want ja, dat was toch ook altijd aan de orde, bakkersmeel malen, dan met die molen aan de gang. Maar goed, op een gegeven moment krijg je toch wel liefde voor het vak, om het dan maar gewoon zo concreet te zeggen, en vind je dat toch wel mooi als die molen staat te draaien en staat te malen. En ja, zo van lieverlee groei je daarin, dat ging eigenlijk heel geleidelijk.
- SPI: Ja. Wanneer was dat? Wanneer ging je meehelpen bijvoorbeeld in de molen?
- SP2: Nou ja, als kind kwam je uit school en dan woog je wel eens wat zakken af voor je vader als hij aan het malen was. Maar goed, dat was je in een halfuur alweer zat

natuurlijk. Dus zo vanaf mijn vijftiende jaar dat je een klein beetje zelfstandig kan, hoe moet ik dat zeggen, zelfstandig kan acteren. Dat je hem ook wat kan gaan bedienen, dat je hem stil kan zetten en aan de zeilen en zo. Ja goed, als kind van tien kan je natuurlijk ook al aan de zeilen, maar dat was bij mij niet zo aan de orde. Zo van mijn vijftiende jaar ging dat een beetje spelen.

SPI: Wat vonden je schoolvriendjes ervan?

SP2: Ja och, die wisten natuurlijk ook niet beter als dat wij hier natuurlijk molenaar waren. Hun vader en moeder die waren er ook al zo mee opgegroeid. Dat komt natuurlijk omdat wij al zo heel lang hier op het dorp natuurlijk die traditie.. En ja, vroeger leefde je nog veel meer op het dorp als tegenwoordig. Iedere molen die had zijn verzorgingsgebied op het dorp en omstreken, en kwam je drie kilometer van je woonplaats vandaan dan kwam je de volgende collega alweer tegen, zal ik maar zeggen. En dat was hier dan De Visser in Meliskerke, De Regt in Koudekerke, Adriaanse Zoutelande. Ook allemaal molenaarsfamilies die eigenlijk van generaties terug daar ook actief waren. Maar goed, dat is allemaal klaar, en wij zijn er nog.

SPI: Zo is het. In de vorige eeuwen kwam het natuurlijk vaker voor dat die molens van generatie op generatie overgingen.

SP2: Ja, ik heb wel bewust kunnen kiezen, want er werd zelfs behoorlijk wat druk op me uitgeoefend om door te gaan leren toen ik.. Ik heb dan na de lagere school de havo gedaan in Middelburg. En er kwam toen een heao-opleiding in Vlissingen. Dus ja, ik had een alfapakket, om het maar een beetje populair te zeggen. Dus ik had daar passend naartoe gekund, maar ja, ik wilde eigenlijk liever aan de slag.